

aikamuotokuvia

Lohjanseudun kuvataidekoulun lopputyö

xyny (E. Rauhala)

2026

sarja sekatekniikka-kollaasitöitä, jotka
perustuvat ottamiini valokuviin
tavallisista hetkistä

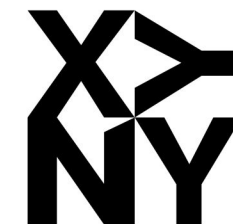
Kiitokset

Satu Kallio, *lopputyön ohjaus*

Lohjanseudun kuvataidekoulu, *laadukas taiteen perusopetus*

Kuviskaverit, *hyvä seura*

Mammu & Pasi Rauhala, *hyvä perimä ja kasvatus*

Aika on virtaus, maailma muuttuu jatkuvasti. Katson usein maailmaa valokuvaajan silmin, jähmettäen ajan staattisiin hetkiin ja rajauksiin, jotka koen kauniiksi. Sellaisissa hetkissä syntyneet valokuvani eivät kerro mistään minulle erityisen merkityksellisestä. Niillä on kuitenkin kaikilla oma pieni tarinansa ja luonteensa.

Sarjani *aikamuotokuvia* lähtökohtana on näiden valokuvien luonteen tavoittaminen monipuolisesti kuvataiteen traditionaalisia tekniikoita ja kollaasimaisuutta hyödyntäen.

Työstämällä kuvia näin haluan löytää niistä merkityksiä ja antaa niille erityistä arvoa mahdollittoman laajalta tuntuvan valokuvieni massan edessä. Prosessi on yritys perustella satunnaisten merkityksettömien valokuvien tärkeyttä ja ainutlaatuisuutta ottamieni satojentuhansien valokuvien joukossa.

Tämäkin kaunis valokuva olisi mielellään päässyt osaksi sarjaa. Ehkä vielä joskus aikasi koittaa...

Vain pieni osa prosessin aikana kertyneestä ylijäämämateriaalista.

Valitsin lopputyöni tekniikaksi vapaamuotoisen ja kollaasimaisen työskentelyn, koska halusin saada prosessista irti mahdollisimman paljon. En ole suuresti rakastunut mihinkään yhteen tekniikkaan, johon olisin halunnut sitoutua. Uskon, että tämä päätös teki lopputuloksesta paremman ja tiestä siihen nautinnollisemman.

Sekalainen maksimalismi sopii minulle hyvin. Teen paljon mediataidetta, joka on myös kollaasiin perustuvaa ja maksimalistista. Itsenäinen taidetyöskentelyni onkin enimmäkseen mediataidetta. Kuvataidekoulun puitteet ovat kuitenkin paljon suotuisammat traditionaalisille tekniikoille, ja halusin ottaa kuvataidekoulusta kaiken hyödyn irti vielä viimeisenä vuotenani.

Voin sanoa, että hyödyin prosessissa kuvataidekoulun puitteista valtavasti. Sarjasta olisi tullut hyvin erilainen ilman vapaata pääsyä kuvataidekoulun varastoon, puhumattakaan ohjaajani ja opettajani Satu Kallion asiantuntevasta opastuksesta.

Myös lopputyön tekoprosessin halusin ottaa mahdollisimman rennosti ja vapaasti. Valitsin jokaisen työn lähdekuvan vasta, kun aloitin sitä tekemään. Ainoa valintaperuste oli intuitio. En luonnostellut töitä tai suunnitellut niitä sen enempää.

Tiesin etukäteen vain, että haluan tehdä sarjan, joka koostuu mahdollisimman monesta eri työstä, mielellään vähintään kolmesta. Lisäksi olin kerännyt kymmeniä lähdekuviksi soveltuvia valokuvia yhteen kansioon ennen prosessin alkua uusien töiden aloittamisen helpottamiseksi.

Opin prosessin aikana, että yksi kuvataidekoulun lukuvuosi ei loppujen lopuksi ole niin suuri määrä aikaa. Olisin hyvin voinut jatkaa sarjan parissa vielä vähintään toisen vuoden. Vaikka töitä valmistui useampi, jokaisen tekemiseen meni niin kauan aikaa, että loppupuolella aloin aina kyllästymään niiden tekoon ja haaveilemaan seuraavasta. Toki jaksoin tehdä silti kaikki työt *tarpeeksi valmiiksi* niin, että lähdekuvan pääelementit voi siinä nähdä ja itse saatoin lopputulokseen olla tyytyväinen.

Rentoa "työskentelyä" teekupin äärellä muiden ryhmäläisten kanssa keskustellen.

5.12.2025 klo 19:54

kävelin puoli seitsemän jälkeen välikriitistikotiin ja katsoin, kun koiranulkoiluttaja pyrki kiskomaan rakasta kotieläintään pois pusikosta. oli pimeää, mutta pusikon takaa löytyi silti jotain kiinnostavaa. naapurin koirat nimittäin olivat vapaina pihallaan pimeässä loistavien kaulapantojen kera.

en ottanut valokuvaa tilanteesta, en edes nähnyt siinä valokuvaa, mutta huomasin kuvittelevani eri tapoja toistaa kaulapantojen hohto pimeässä osana sarjaani kuuluvaa teosta.

ehkä voisin käyttää kaulapannan muotoista sapluunaa, pitää sitä pienellä etäisyydellä pimeästä taustasta niin, että kun suihkaisen reiästä läpi isältäni lainaamaa keltavihreää vesipohjaista sisätiloissa salittua spraymaalia syntyvän renkaan kuvan ympärillä näkyy hiukan roiskeita.

olen aina osannut katsoa maailmaa, kuin se olisi taidetta itsessään kokoelma täydellisen epätäydellisiä rajauksia, jotka antavat kauniin realistisen kuvan siitä, mitä se on. joskus jokin näyttää niin todelliselta, että tuntuu sen olevan pakosti jonkun suunnittelemaa, täydellinen kopio jostakin todellisesta.

huomaan nyt katsovani maailmaa, kuin se olisi minun taidettani. tai pikemminkin potentiaalista taidetta. jotain, jonka voisin halutessani tallentaa ja työstää, suodattaa itseni läpi.

nykyään kun otan valokuvia, ajattelen valokuvan lisäksi siitä mahdollisesti syntyvää muotokuvaa. mitä tekniikkoja käyttäisin, olisiko minulla aikaa tehdä sitä, minkä kokoisena tekisin, kuinka paljon panostaisin, mikä olisi kohokohta, kiintopiste.

olen suodatin. yksityiskäytössä oleva maksimalistinen efekti. hyvin suuri osa taiteestani perustuu tähän. otan vastaan kuvan, työstän kuvaa, ulos tulee toinen kuva.

18.1.2026 klo 20:26

sain tällä viikolla tältä erää valmiiksi kaksi tähän mennessä aloittamaani työtä, ja aloitin jopa seuraavaa

luovuus kukkii vielä

haluan jatkaa hyvässä tahdissa niin, että en kerkeä kyllästyminen mihinkään

haluan mennä suihkuun ja nähdä päässäni taas miten olemassaolevat ja potentiaaliset teokset yhdistyvät nimiinsä ja asettuvat suhteessa toisiinsa näyttelyn seinällä

sitä ei tarvitse kirjoittaa muistiin

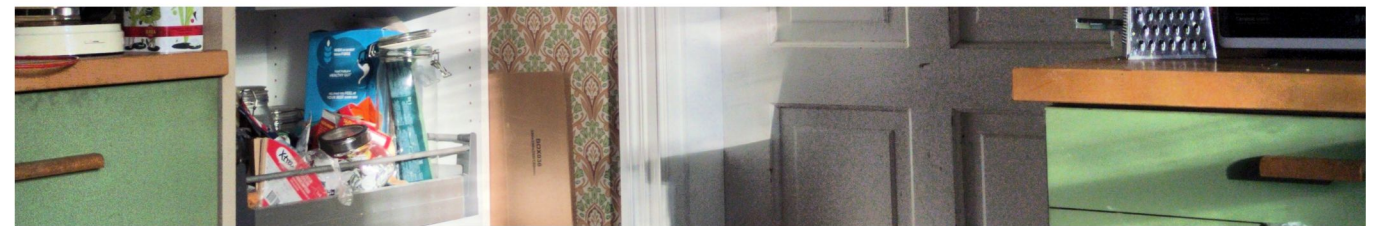
visio tulee kutsuttaessa

11.4.2026 klo 17:17

kaikki on kai valmista

olen käyttänyt koko päivän portfolion tekemisen välttelyyn

sillä jätän aina kaiken viime hetkeen

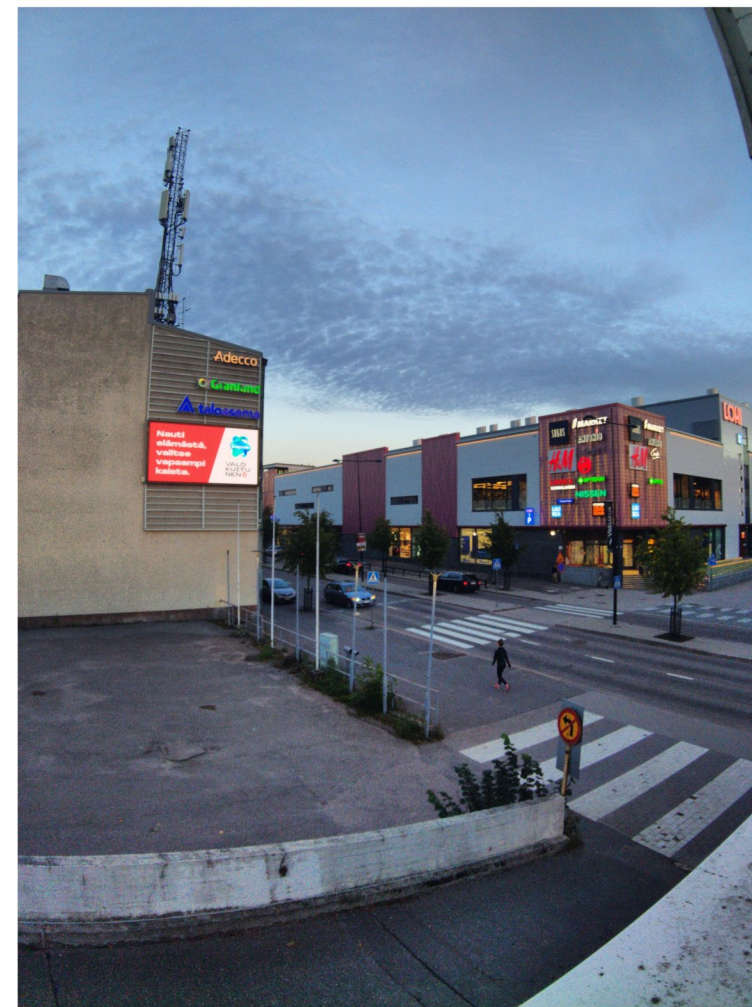
21.9.2023 19:23

*“top 3 kauneimmat paikat lohjalla:
latvalan katto”*

Tämä työ syntyi ensimmäisenä. Halusin aloittaa tekemällä taivaan vesiväreillä, joten etsin sopivan lähdekuvan, jossa olisi sopiva taivas. Alkuperäisiin suunnitelmiini kuului kaikkien valomainosten tekeminen osaksi työtä, mutta kaiken muun ollessa valmista päätin, etten jaksaa käyttää niihin aikaa ja haluan mieluummin siirtyä seuraavaan työhön.

kokoluokka: A3

10.11.2025 20:44

“lukion vessan vino seinä”

Ensimmäisen työn valmistumisen jälkeen joululoma alkoi lähestyä ja halusin jonkin nopean 'välityön', jonka voisin saada valmiiksi ennen loman alkua. Jouduin lopulta käyttämään tavallisten kuviskertojen lisäksi joitakin ekstratunteja työn valmiiksi saattamiseen, mutta loman jälkeen oli kiva päästä heti seuraaviin töihin. Lähdekuva koostuu toisiinsa yhdistetyistä kahdesta eri kuvasta, jotka olin ottanut yrityksenä taltioida erään WC-tilan seinän vinous.

kokoluokka: A2

15.6.2024 10:22

“supermercato”

Tämä työ perustuu kuvaan isästäni Italialaisessa supermarketissa. Kuvassa minua ilahduttaa Comic Sans-fontilla kirjoitetut mainoskyltit sekä muu toisteinen kaupallinen kuvasto. Intuitiivisesti halusin työstä niin ison, että helpoin ratkaisu oli maalaus pohja. Ratkaisu käyttää maalaus pohjaa oli erittäin hyvä, koska pidän siitä, että se paikkapaikoin näkyy. Työssä katossa oleva IV-putki on tehty Berliinistä vahingossa takintaskussa kuljettamastani falafelrullan foliokääreestä. Muoviin pakatut tuotteet on puolestaan tehty konkreettisesti ompelemalla muovista hedelmäpussia vesiväreillä värjätyn paperin päälle.

kokoluokka: A2

10.11.2025 20:44

*“jumalan valo puiden läpi (se hetki,
kun perheet käynnistävät autonsa
rauhanyhdistyksen pihalla)”*

Eräänä kuviskertana kun minulla ei ollut paljon mitään kesken muut ryhmäläiseni tekivät tehtävänannon perusteella hiilityötä, ja pidin heidän töistään niin, että halusin itsekin kokeilla samankaltaista tekniikkaa. Valitsin lähdekuvaksi värimaailmaan sopivan tumman kuvan, jolle olin keksinyt jo hyvän teosnimen. Käytin töihin muihin verrattuna vähemmän aikaa ja päätin olla lisäämättä siihen muita elementtejä hiilen lisäksi.

kokoluokka: A3

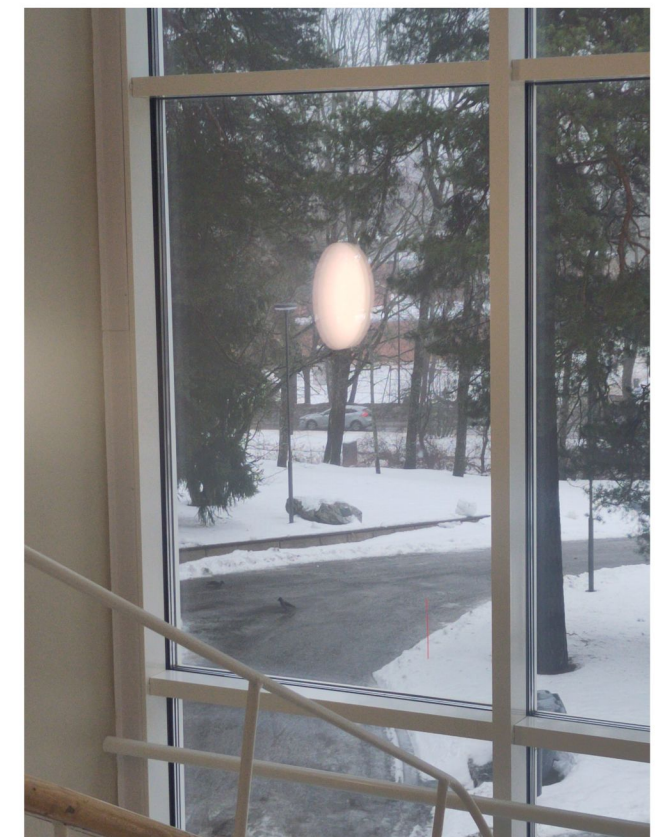
27.2.2026 13:14

“katson yksin varista (inspiraatio)”

Lukulomalla kuljeskelin pitkin Lohjan lukion käytäviä etsien hyvää paikkaa opiskeluun keskittymiselle. Kun näin kolmannessa kerroksessa porraskäytävän suurista ikkunoista variksen kävelevän pitkin pääovelle vievää tietä, halusin heti taltioida sen. Otin ensin tilanteesta pari valokuvaa, sitten ryntäsin kuvisluokkaan piirtämään tilanteesta inspiroituneen työn hiilellä. Valitsin välineeksi taas hiilen, koska näin selkeästi päässäni miten paperinvalkoinen loistaa puhtaina kinoksina hiilen toistaman lopputalven harmauden ympärillä. Tajusin lisätä työn osaksi lopputyötäni myöhemmin, kun huomasin sen sopivan täydellisesti sarjani ajatusmaailmaan. Lisäksi se perustelee sopivasti toisenkin puhtaan hiilityön sisällyttämisen sarjaan, eikä minun tällöin tarvitse tehdä sitä itse :3

kokoluokka: A4

“en osaa heittää mitään pois”

Nimi kertoo kaiken. Kollaasimaisessa työskentelyssä syntyy paljon ylijäämämateriaalia etenkin, kun teen myös töiden palasiksi tarkoitetut materiaalit itse. Mitäpä muutakaan tekisin tällä ylijäämällä kuin liimaisin sen kaiken yhteen tai kahteen merkityksettömään roskisttyöhön? Eihän sitä kallisarvoista kuvataiteellista tuotetta voi poiskaan heittää, mutta ei se sellaisenaan esillekään sovi. Toisesta ylijäämätyöstä löytyy myös tyhjä *Rubbercement*-tuubi jonka käytin kokonaan sarjan töiden palasten toisiinsa liimaamiseen.

Osana kuvataidekasvatustani (johon kuuluu virallisen opetuksen lisäksi taiteilija-vanhempieni vaikutus) olen nähnyt ja kokenut valtavan määrän taidetta, etenkin modernia ja nykytaidetta. Tähän sisältyy myös paljon sekatekniikkaa ja kollaasia hyödyntävää taidetta. Valokuva- ja mediataide, dadaismi, fotomontaasit, jne. sekä kaikenlainen värikäs ja omaperäinen nykytaide ovat lähellä sydäntäni, mutta yksikään tällainen taiteilija, tyyli tai liike ei ole erityinen inspiraation lähde tälle sarjalle.

Lähtökohdat sarjalle tulevat pikemminkin paljon lähempää, halusta yhdistää valokuvausharrastukseni, aktiivinen työtapani, ja kuvataidekoulussa opeteltavat moninaiset tekniikat.

Samaistun ja nautin mm. David Hockneyn värikkydestä ja kiinnostavasta valokuvatyöskentelystä. Alla hänen fotomontaasinsa *Pearlblossom Highway #1*

Mielestäni lopputyöni onnistui mainiosti. Tärkein tavoitteeni oli työskentelystä nauttiminen pitkin prosessin, ja tavoite todella toteutui. Kuten mainittu, voisin jopa jatkaa vielä sarjan työstämistä ja kuviksessa käymistä, jos muu elämä ei olisi menossa kovaa vauhtia eteenpäin.

Lopputuloskin on toki omalla tavallaan tärkeä. Sarjan työt tuntuvat minusta kiinnostavilta ja yhteneväsiltä. Olen lopputuloksesta tietyllä tavalla ilahtunut, sillä kun suunnittelin lopputyötäni en osannut kuvitellakaan miltä lopputulos näyttäisi. Uskoin vain, että prosessi ja lopputulos olisi tarpeeksi kiinnostava, jotta jaksaisin keskittyä siihen täysillä.

Jos aloittaisin *nyt* alusta, minulla olisi paljon enemmän aikaa ja vähemmän stressiä, koska koulut on nyt käyty ja niin edelleen. Käyttäisin siis sarjaan ehkä enemmän aikaa ja haastaisin itseäni enemmän. Toisaalta jos aikaa kelattaisiin taaksepäin, en ehkä muuttaisi tekemisessäni paljoakaan, vaikka olenkin oppinut paljon, sillä alusta asti pyrin vain nauttimaan kuvataiteilusta ja unohtamaan taiteen parissa muun maailman.

Erityisesti nautin vapaamuotoisesta ja tavoitteettomasta tekemisestä, kuten ylijäämämateriaalin yhteenliittämisestä abstraktiksi maksimalistiseksi kollaasityöksi.

Kuten aiemmin mainitsin, teen itsenäisesti enimmäkseen mediataidetta, joka sekin on usein maksimalistista ja kollaasiin perustuvaa. Mediataiteeni onkin tullut valituksi Amos Rexin järjestämään nuorten taiteilijoiden tuotantoa esittävään Generation 2026 -näyttelyyn, joka tulee aukeamaan toukokuussa ja olemaan auki läpi kesän. Minulta nähdään näyttelyssä *xyny*-taiteilijanimen alla kolme staattista kuvateosta sekä yksi suuri interaktiivinen mediataideinstallaatio.

Jatko-opiskelemaan hain Aalto-yliopistoon, jossa ykköskohteeni on *visuaalisen viestinnän muotoilu*. Hyvällä tuurilla olen siis ensi syksynä opiskelemassa Aallon taidepuolella, huonommalla tuurilla jollain toisella Aallon alalla johon hain ja teen taidetta vain sivuopintoina.

~ 12.4.2026

Näkisin varmasti kauemmas tulevaisuuteen, jos minulla olisi kiikarit, kuten edessäni istuvalla Ultra Bra -fanilla oli Olympiastadionilla toteutumattomassa sarjaan suunnitellussa työssä:
"he olivat istuneet väärille paikoille Ultra Bran stadionkeikalla"

